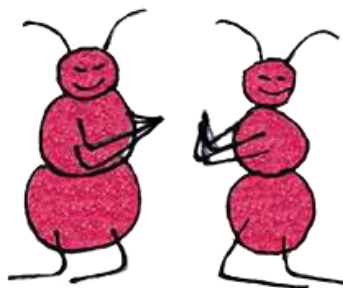

written by
Tim
Miller

illustrated by
Beckie
Gregory

Cine va merge pe Calea Îngustă?

Scrisă de Tim Miller

Ilustrații de Beckie Gregory

Traducere maskilimromania.org

Text și imagini copyright © 2014 Tim Miller
Toate drepturile rezervate. Toate părțile acestei cărți pot fi folosite și reproduse în mod gratuit.

Calea îngustă/ de Tim Miller; ilustrații de Beckie Gregory
Pentru mai multe informații, vizitați: www.danieltrainingnetwork.org
Sau email: info@danieltrainingnetwork.org

Ilustrațiile au fost făcute de mână și transpuse în Photoshop
Design carte: Richee Parks

Ant Hill

Mușuroiul Furnicilor

În sfârșit, a venit vara și Mușuroiul Furnicilor era un loc foarte aglomerat.

În Mușuroiul Furnicilor, furnicuțele fugeau, harnice, de colo-colo, mai multe decât ai putea număra vreodată! Și erau ocupate, îndelednicindu-se cu tot felul de treburi.

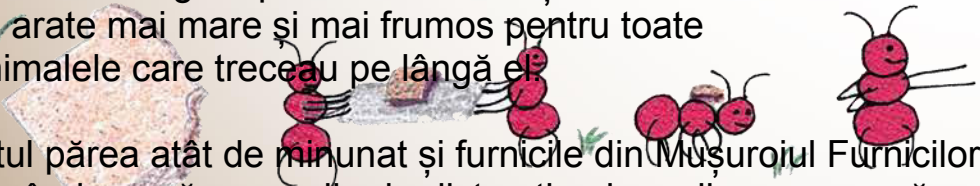
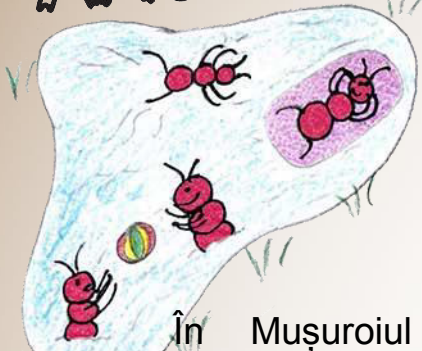
Unele își petreceau fiecare zi pornind în căutarea mâncărilor lor preferate (precum sandvișurile cu unt de

arahide și gem) și mâncându-le.

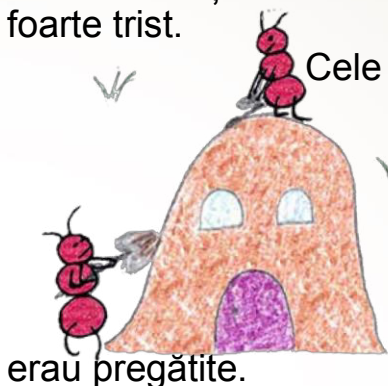
Altele se duceau la iaz, unde înotau și se jucau toată ziua. Unele erau, pur și simplu, ocupate și nu se jucau

foarte mult. Aceste furnicuțe își petreceau tot timpul muncind din greu pentru a face Mușuroiul Furnicilor să arate mai mare și mai frumos pentru toate animalele care treceau pe lângă el.

Totul părea atât de minunat și furnicile din Mușuroiul Furnicilor se gândeau că vremurile de distracție ale verii nu aveau să se încheie vreodată.

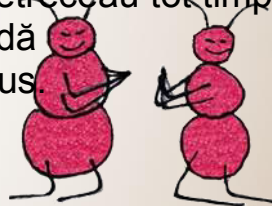

Dar, în Mușuroiul Furnicilor, se întâmpla și altceva, ceva foarte trist.

Cele mai multe furnicuțe erau atât de prinse în ceea ce voiau să facă încât tot uitau să se roage. Și multe dintre ele nu mai ascultau de glasul lui Isus. Lucrul acesta nu era bun. De ce? Pentru că se apropia iarna grea și majoritatea furnicilor din Mușuroiul Furnicilor nu erau pregătite.

Cu toate acestea, erau acolo două furnicuțe care trăiau altfel decât celelalte furnici. Numele lor erau Daniel și Noe și erau cei mai buni prieteni. Acum, și lui Daniel și lui Noe le plăceau tare mult sandvișurile cu unt de arahide și cu gem. Doar erau furnici! Și furnicilor le place la nebunie untul de arahide și gemul. Dar Daniel și Noe nu își petreceau tot timpul mâncând și jucându-se. Petreceau o grămadă de timp rugându-se și ascultând glasul lui Isus.

WHOODOO WILL Take the Narrow Path?

Cineeee va merge pe Calea Îngustă?

Într-o zi, Daniel și Noe s-au dus la plimbare. Cei doi și alte câteva furnicuțe auziseră despre un sandviș mare cu unt de arahide și gem care căzuse dintr-un coș de picnic, undeva în apropiere de Mușuroiul Furnicilor. Cam o sută de furnici ieșiseră împreună cu Daniel și Noe în căutarea sandvișului. Daniel și Noe aveau cu ei rucsacii. Deodată, în timp ce mergeau, furnicile au auzit ceva ce a început să scârțâie cu glas foarte tare. Furnicile și-au ridicat privirea și au văzut o bufniță mare într-un copac. Celelalte furnici și-au văzut de drum. S-au gândit că bufnița făcea doar zgomot. Dar Daniel și Noe au auzit ceva ce celelalte furnici nu azeau. Ei învățaseră să audă glasul lui Isus și L-au auzit pe El vorbind prin bufniță. S-au oprit din mers și au ascultat ce avea de spus bufnița:

„Cineeee... cineee... cineee va apuca pe Calea Îngustă?” întreba bufnița.

„Vine iarna grea și cineee va apuca pe Calea Îngustă spre Noul Ierusalim?”

„Ce este Calea Îngustă și ce este Noul Ierusalim?” a întrebat Daniel din curiozitate.

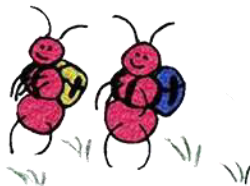
„Noul Ierusalim este cel mai frumos oraș de pe tot cuprinsul lumii. În Noul Ierusalim, zboară peste tot îngerii plini de

veselie. Noul Ierusalim este plin de cele mai frumoase culori și muzică pe care ți le-ai putea închipui vreodată. Acolo toată lumea este atât de fericită și se găsesc acolo toate mâncărurile voastre preferate. Care sunt mâncărurile voastre preferate, furnicuțelor?”

„Ciocolata!” a strigat Daniel.

„Căpșunile!” a exclamat Noe.

Apoi, Noe a strigat: „Sandvișurile cu unt de arahide și cu gem!”

„Știți ceva?” a zis bufnița cu un zâmbet. „În Noul Ierusalim, sunt sandvișuri cu unt de arahide și cu gem mai înalte decât Mușuroiul Funicilor. Și,” a continuat el fără grabă, „în Noul Ierusalim, sunt chiar și căpșuni *mai mari decât capul unui elefant.*”

Daniel și Noe se uitau cu ochii mari și gurile larg deschise la bufniță; deja li se făcea gura apă.

„Dar,” a continuat bufnița, „lucrul cel mai minunat din Noul Ierusalim este faptul că Isus trăiește acolo. El este mai frumos decât orice altceva din lumea întreagă. Din El se revarsă atâta dragoste încât întotdeauna te simți învelit strâns într-o pătură călduroasă de iubire. El este mereu atât de fericit și vesel, iar fața Lui strălucește mai tare decât soarele. Tot ce îți dorești este să fii mereu în preajma Lui. *Este extraordinar!*”

Daniel și Noe au început să țopăie de bucurie.

Erau atât de *din cale-afară* de entuziasmați de această veste, pentru că în fiecare zi se rugaseră lui Isus și ascultaseră glasul Lui. El întotdeauna le vorbea despre cât de mult îi iubește și despre faptul că voia ca ei să fie cu El. Ei îl iubeau atât de mult încât ardeau de nerăbdare să îl vadă.

„Cum ajungem în Noul Ierusalim?” a întrebat-o Noe pe bufniță.

Bufnița și-a luat o față foarte serioasă. „Sunt multe drumuri care duc în locuri foarte rele. Există *un singur drum* care duce la Noul Ierusalim, acolo unde locuiește Isus – *Calea Îngustă*. Dacă vreți să ajungeți la Noul Ierusalim, trebuie să rămâneți *întotdeauna* pe Cale

și să nu ieșiți niciodată de pe ea. Nu puteți face asta de unii singuri, dar Isus vă va ajuta să rămâneți pe Calea Îngustă dacă Îl veți ruga. Vă va ajuta să rămâneți pe ea chiar și atunci când va sosi greul iernii și totul se va răci foarte tare. Și, atâta vreme cât veți fi pe Calea Îngustă, Isus vă va trimite slujitori de-ai Săi ca să vă arate cum să rămâneți întotdeauna pe ea.“

„De unde începe Calea Îngustă?“ a întrebat Daniel.

„Când v-ați oprit la copacul acesta ca să auziți ce am de spus,“ a răspuns bufnița, „ați luat o decizie foarte înțeleaptă. Calea Îngustă începe din acest loc.“

Bufnița a arătat cu ciocul către o cărare îngustă de lângă copac. Nu era un drum prea arătos și nici nu era foarte larg. Dacă nu îl căutai sau dacă nu ascultai glasul lui Isus, îl puteai pierde din vedere cu ușurință.

Cele două furnicuțe și-au luat rămas-bun de la bufniță și au pornit pe Calea Îngustă.

Love

Dragostea

Pe când coborau Daniel și Noe pe Calea Îngustă, cu rucsacii în spinare, au dat peste o mândrețe de armăsar ce stătea lângă drum. Calul i-a salutat cu un nechezat puternic și apoi le-a zis: „Salutare, furnicuțelor! Văd că ați ales să porniți pe Calea Îngustă. Foarte înțeleaptă decizie. Am să vă spun ceva foarte important care să vă ajute să rămâneți mereu pe Calea Îngustă.”

„Ce anume?” au întrebat Daniel și Noe.

„Dragostea,” a venit răspunsul calului. „Trebuie să-L iubiți mereu pe Dumnezeu, cu toată inima voastră, cu toată mintea voastră, cu

tot sufletul vostru și cu toată puterea voastră. Dar asta nu e tot. Trebuie să-i iubiți și pe alți oameni, așa cum îi iubește Isus. Dacă veți face așa, veți rămâne mereu pe Calea Îngustă. Dacă Îl iubiți pe Isus, veți asculta de poruncile Lui.”

„Vai,” a exclamat Daniel, „dar asta pare foarte, foarte greu.”

„Isus vă va ajuta, dacă Îl veți ruga, furnicuțelor,” a spus calul. „El vă va arăta cum să-L iubiți pe Dumnezeu și pe alții așa cum îi iubește El. Și vă va ajuta și să ascultați de El, dacă Îi veți cere.”

Cu aceste cuvinte, calul a zvâcnit din urechi și din ele au ieșit două abțibilduri mici.

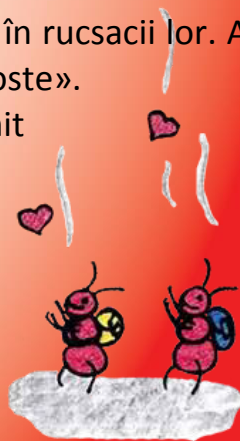
„Vreau să vă dau la fiecare în dar câte un abțibild cu «dragoste». Păstrați-le întotdeauna cu voi și uitați-vă la ele în fiecare zi. Ele vă vor aduce aminte că dragostea și ascultarea vă țin pe Calea Îngustă.”

Daniel și Noe aveau fiecare câte o foaie de hârtie în rucsacii lor. Au scos-o afară și au lipit pe ea abțibildurile cu «dragoste».

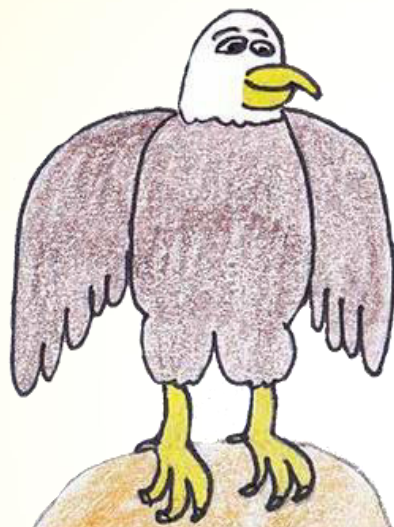
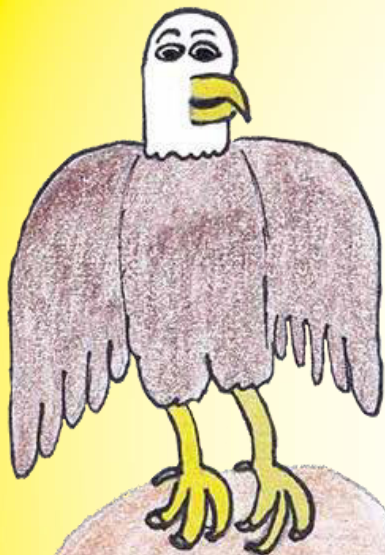
„Îți mulțumim, căluțule!” au exclamat ei și au pornit din nou la drum, pe Calea Îngustă.

„La revedere, prieteni!” le-a zis armăsarul cu un zâmbet.

„Să ne vedem cu bine în Noul Ierusalim!”

Faith and Hope

Credința și Speranța

„Cele două furnicuțe și-au văzut de drum până au întâlnit doi vulturi mari și foarte frumoși. Aceștia au strigat către Daniel și Noe.

„Salutare, furnicuțelor!“ au zis. „Noi, vulturii, putem vedea până foarte departe. Când ne ridicăm în înaltul cerului, vedem încotro duce fiecare drum. Știm că sunt multe drumuri care duc în locuri foarte rele. Mai știm și că doar un singur drum duce la un loc bun. Bună treabă, Daniel și Noe! Ați ales Calea Îngustă care duce la Noul Ierusalim! Aceasta este cărarea vieții! Cei ce pornesc pe Calea Îngustă nu vor muri niciodată!“

Pe Noe a început să-l cuprindă tristețea. Și-a adus aminte că bunica lui murise. Bunica lui îl iubise foarte mult și avusese obiceiul de a-i dărui mereu sărutări și îmbrățișări cu nemiluita. Întotdeauna îi făcea deserturile sale preferate și îl învățase să se roage și să asculte mereu de glasul lui Isus. Îi era atât de dor de ea. Era trist pentru că ea murise și ar fi vrut să o vadă din nou.

Vulturii știau ce gândea și simțea Noe.

„Nu fi tristă, furnicuță dragă,“ i-a zis unul dintre vulturi. „Chiar dacă nu o vezi pe bunica ta acum, o vei vedea din nou. Isus a murit pe cruce pentru ca păcatele oamenilor să poată fi iertate și apoi Dumnezeu L-a înviat și L-a dat un trup nou-nouț. Bunica ta a ales Calea Îngustă

atunci când l-a cerut lui Isus să o ierte pentru păcatele ei și a rămas pe Calea Îngustă toată viața ei. *Așa că*, atunci când Se va întoarce, Isus o va învia pe bunica ta, tot așa cum și El a fost înviat din morți!

El îi va da un trup nou-nouț! Și va străluci precum Isus, pentru totdeauna, în Noul Ierusalim!”

La auzul acestor vești, Noe a zâmbit cu un zâmbet *până la urechi* și s-a simțit foarte fericit.

„Și încă asta nu e tot,” a adăugat celălalt vultur. „Noe și Daniel, dacă veți rămâne pe Calea Îngustă până la capăt, până la Noul Ierusalim, și dacă nu veți renunța atunci când va da gerul iernii, Isus vă va învia și pe voi din morți, atunci când Se va întoarce! Vă va da trupuri nou-nouțe care strălucesc tare, tare, tare... și veți fi împreună cu Isus pentru totdeauna!”

Daniel și Noe s-au pus pe dansat și pe răs și pe țopăit în cerc. Au început să cânte: „Nu vom muri niciodată! Nu vom muri niciodată! Nu vom muri niciodată! Da, da, da, da!”

După aceea, cei doi vulturi și-au ridicat aripile. Sub aripi, aveau niște abțibilduri și când și-au ridicat aripile, acestea au căzut la pământ. Unul dintre vulturi avea abțibilduri cu „credință”, iar celălalt avea abțibilduri cu „speranță”.

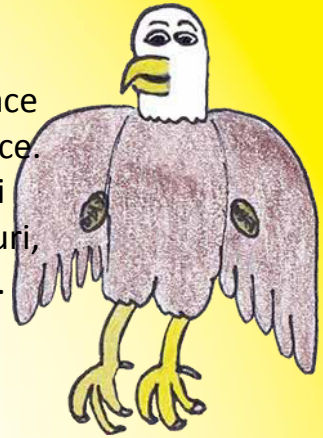
Luați aceste abțibilduri cu «credință» și «speranță», le-au zis vulturii, și păstrați-le la voi pe oriunde veți merge.

Chiar și în gerul greu al iernii care se apropie, *nu încetați* să aveți credință și speranță.

Chiar dacă va trebui să așteptați... să așteptați... să *așteptați*... amintiți-vă întotdeauna

ce a promis Isus că va face
atunci când Se va întoarce.

Chiar dacă ochii voștri
nu văd încă aceste lucruri,
în viitor le veți vedea.

Asta și este credința: să crezi cu adevărat, *din toată inima ta*, că Isus
îi va învia pe cei care sunt ai Lui atunci când Se va întoarce. Și
aceasta este speranța că Isus va pune pe fugă moartea pentru
totdeauna. Nimeni nu va mai muri vreodată și Isus va îndrepta
toate lucrurile care acum sunt greșite.“

Daniel și Noe au luat abțibildurile cu „credință“ și „nădejde“ și le-au
lipit pe hârtiile lor. Aveau putere nouă pentru a rămâne pe Calea
Îngustă. Și-au luat rămas-bun de la vulturi și și-au văzut mai departe
de drum.

Prayer and Thanksgiving

Rugăciunea și Mulțumirea

Cele două furnicuțe au mers multă vreme pe Cărarea Îngustă. Li s-a făcut sete și au vrut să bea apă. S-au rugat: „Isuse, ne este foarte sete. De unde putem bea niște apă?”

De îndată ce au terminat rugăciunea, au dat peste o cotitură pe Calea Îngustă și au văzut ceva *foarte* mare și *foarte* gri.

„Ce-o fi asta?” a întrebat Daniel.

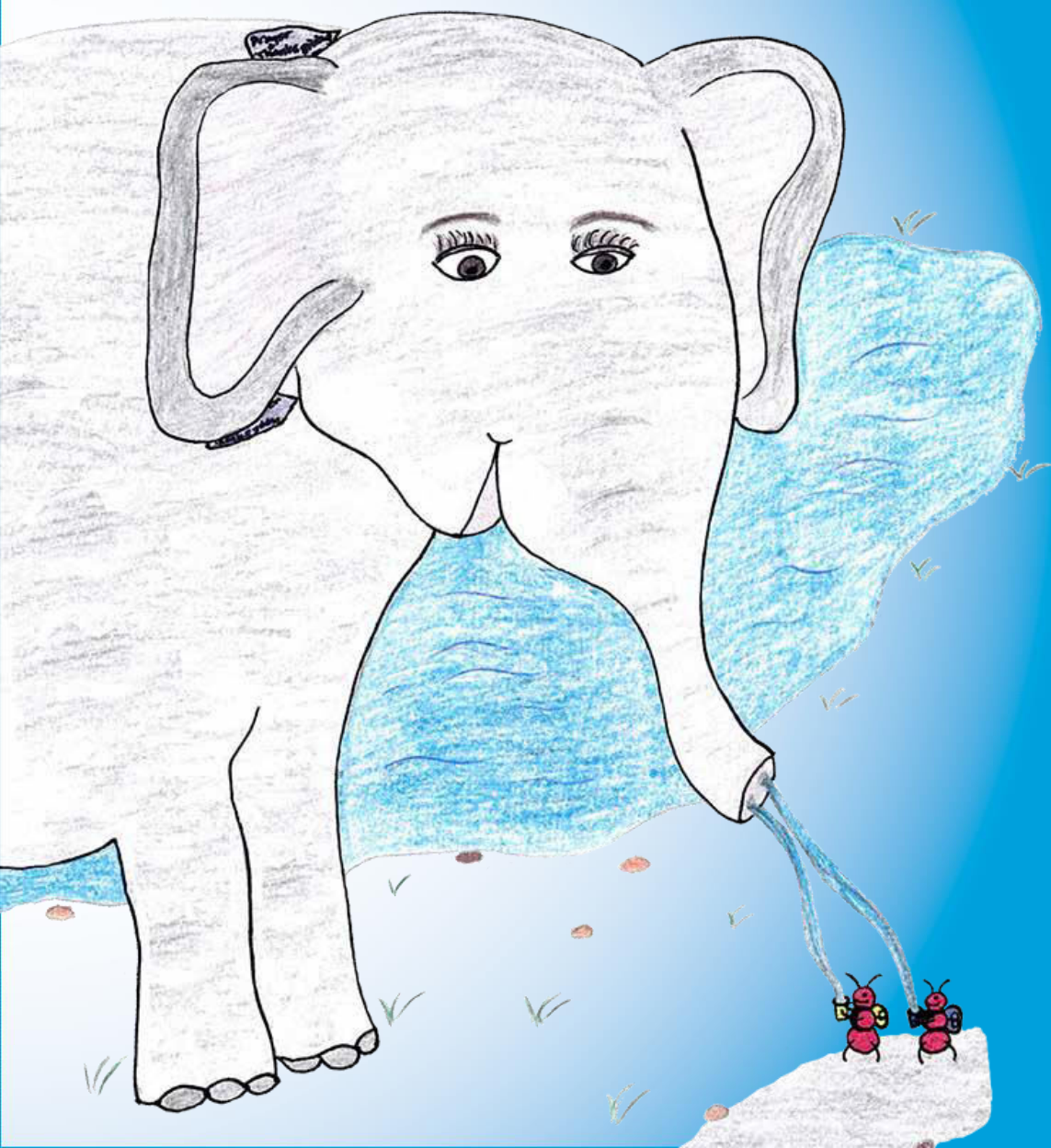
„Mă gândesc că o fi vreun munte mare,” și-a dat cu părerea Noe.

Deodată, cele două furnicuțe au auzit un glas puternic:

„Salutare, furnicuțelor! Nu sunt un munte, sunt un elefant! Nu vă fie teamă. Isus m-a trimis să vă dau o gură mare de apă. El întotdeauna poartă de grijă celor care aleg Calea Îngustă. Am niște apă pentru voi, aici, în trompa mea.”

„O, mulțumim, mulțumim, mulțumim, Isuse!” au strigat Noe și Daniel. „Eram *atât* de însetați!” Și-au scotocit în rucsaci și au scos de acolo două câni, pe care le-au ținut în fața elefantului.

Elefantul și-a coborât trompa și a stropit niște apă foarte gustoasă în cănilile lor. Furnicile au băut și nu le-a mai fost sete.

După aceea, elefantul a spus: „Furnicuțelor, tocmai ați făcut două lucruri care vă vor ajuta să rămâneți pe Calea Îngustă tot drumul până la Noul Ierusalim.“

„Ce am făcut?“ au întrebat Noe și Daniel.

„V-ați rugat și ați avut inimi mulțumitoare. Câtă vreme vă aflați pe Calea Îngustă, trebuie să vă rugați întotdeauna, să vă rugați și să vă rugați. Nu trebuie niciodată să încetați să vă rugați, nici chiar atunci când va veni gerul greu al iernii care se apropie, trebuie mereu să îi mulțumiți lui Isus pentru toate lucrurile. Dacă veți face aceste lucruri, veți rămâne întotdeauna pe Calea Îngustă.“

Apoi, elefantul s-a căutat după ureche cu trompa și a scos două abțibilduri. Amândouă aveau pe ele două cuvinte: „rugăciune“ și „mulțumire“. Le-a dat abțibildurile celor două furnicuțe și ele și le-au lipit pe hârtiile lor.

„Aceste abțibilduri vă vor aminti să vă rugați întotdeauna și să fiți mereu recunoscători. Cu bine, dragi prieteni. Vom bea multă apă împreună în Noul Ierusalim! Acolo vom putea bea și ciocolată caldă împreună!“

„La revedere, elefantule!“ i-au răspuns Daniel și Noe și au pornit din nou la drum. Erau foarte entuziasmați că vor bea ciocolată caldă cu elefantul, în Noul Ierusalim.

Truth

Adevărul

Daniel și Noe au tot mers până când au dat peste o girafă înaltă. Girafa și-a coborât gâtul până la pământ. Nasul ei aproape că le atinge pe furnicuțe. Avea mare grijă să nu respire prea tare. Nu voia să sufle cât colo furnicuțele!

„Salutare, furnicuțelor!” le-a zis girafa fericită.

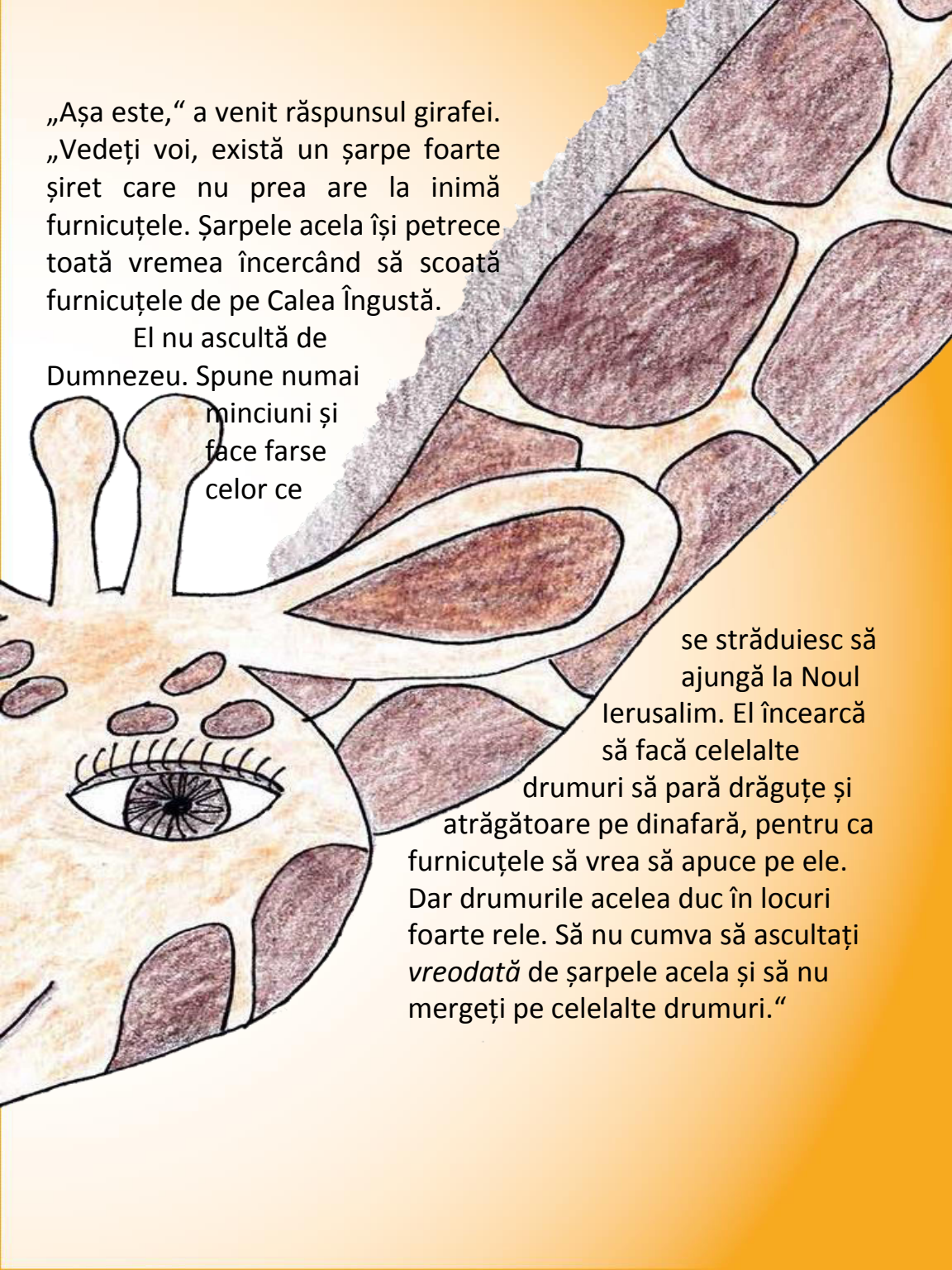
„Văd că ați ales Calea Îngustă.
Este o alegere foarte înțeleaptă.

Eu îmi pot înălța capul mult
deasupra copacilor și văd până
în depărtări. Vă spun adevărul:
văd încotro duc toate acele
drumuri diferite. Este un singur drum
care duce într-un loc bun. Acesta este
Calea Îngustă, care duce la Noul Ierusalim.

Toate celelalte drumuri duc în locuri foarte rele,
chiar dacă arată foarte bine la început,
atunci când apuci pe ele.”

„Vrei să spui că celelalte drumuri arată frumoase
pe dinafară, chiar dacă duc în locuri foarte rele?”
a întrebat Daniel.

„Așa este,” a venit răspunsul girafei.
„Vedeți voi, există un șarpe foarte
șiret care nu prea are la inimă
furnicuțele. Șarpele acela își petrece
toată vremea încercând să scoată
furnicuțele de pe Calea Îngustă.

El nu ascultă de
Dumnezeu. Spune numai
minciuni și
face farse
celor ce

se străduiesc să
ajungă la Noul
Ierusalim. El încearcă
să facă celelalte
drumuri să pară drăguțe și
atrăgătoare pe dinafară, pentru ca
furnicuțele să vrea să apuce pe ele.
Dar drumurile acelea duc în locuri
foarte rele. Să nu cumva să ascultați
vreodată de șarpele acela și să nu
mergeți pe celelalte drumuri.”

Lui Daniel și Noe le era puțin frică. Girafa a băgat de seamă.

„Furnicuțelor, să nu vă fie teamă de șarpele acela,” le-a zis ea. „Isus este mult mai puternic decât el. Dar să nu încetați să vă rugați.

Trebuie să-l cereți întotdeauna lui Isus să vă dea o dragoste adâncă, adâncă pentru adevăr. Iubiți-L pe El întotdeauna și rămâneți aproape de El. Așa veți rămâne pe Calea Îngustă tot drumul până la Noul Ierusalim. El Se va bate cu șarpele pentru voi. Vă dau la fiecare câte un abțibild cu «adevăr» ca să vă amintească să ascultați întotdeauna de Isus și să nu deschideți niciodată urechea la minciunile șarpelui.”

Girafa le-a dat lui Daniel și lui Noe abțibildurile.

„Îți mulțumim, girafă,” au zis cele două furnicuțe cu multă seriozitate în glas. Apoi, s-au rugat: „Isuse, ajută-ne să auzim mereu adevărul tău și să nu ascultăm niciodată minciunile șarpelui.”

Perseverance

Perseverența

Cele două furnicuțe au mers mai departe... și au mers... și au mers. Începeau să fie foarte obosite.

„Vai de mine,” a zis Noe, „sunt foarte obosit. Este mult mai greu decât am crezut că va fi să rămânem pe Calea Îngustă!”

„Știu,” a aprobat Daniel. „Oare vom ajunge vreodată acolo?”

Chiar în clipa aceea, a venit la ei o țestoasă.

„Salutare, furnicuțelor,” le-a zis țestoasa. „Văd că sunteți pe Calea Îngustă. Ați luat o decizie foarte înțeleaptă. Văd și că sunteți obosiți. Isus m-a trimis să vă încurajez.”

„Da, suntem obosiți,” a zis Noe.

„Mergem de multă vreme pe Calea Îngustă și încă nu am ajuns la Noul Ierusalim. Uneori, mă întreb dacă o să mai ajungem vreodată! Și se pare că se face tot mai rece. Se apropie iarna.“

„Știi, furnicuțelor, știi,“ a răspuns cu blândețe țestoasa. „Uneori așteptarea poate fi foarte grea, mai ales când așteptăm ceva ce ne dorim cu adevărat. Dar Isus vrea să știți că dacă Îl veți ruga, El vă va da perseverență.“

„Perse-cum?“ a întrebat Daniel cu o față nedumerită. „Ce cuvânt mare! Ce înseamnă?“

„Înseamnă că nu vă dați niciodată, niciodată, bătuți, nici chiar atunci când Noul Ierusalim pare a fi încă foarte departe. Înseamnă că vă țineți strâns de Isus, nu doar în vremurile bune, ci și în vremurile grele. Când vă țineți strâns de Isus și Îl iubiți chiar și în vremurile grele, asta Îi arată lui Isus că dragostea voastră față de El este reală. Peste pădure se apropie gerul greu al iernii. Este ușor să-L iubim pe Isus în vremurile ușoare, dar, furnicuțelor, Îl veți mai iubi și când va veni greul?“

Daniel a simțit o rugăciune izvorându-i în inimă. Apoi, s-a rugat cu glas tare: „Isuse, vreau să Te iubesc nu doar în vremurile bune, ci și în vremurile grele! Dar știu că nu pot face acest lucru prin propria mea putere. Am nevoie de ajutorul Tău!“

Atunci când Daniel a rostit această rugăciune, țestoasa a zâmbit și a suflat peste Daniel și Noe.

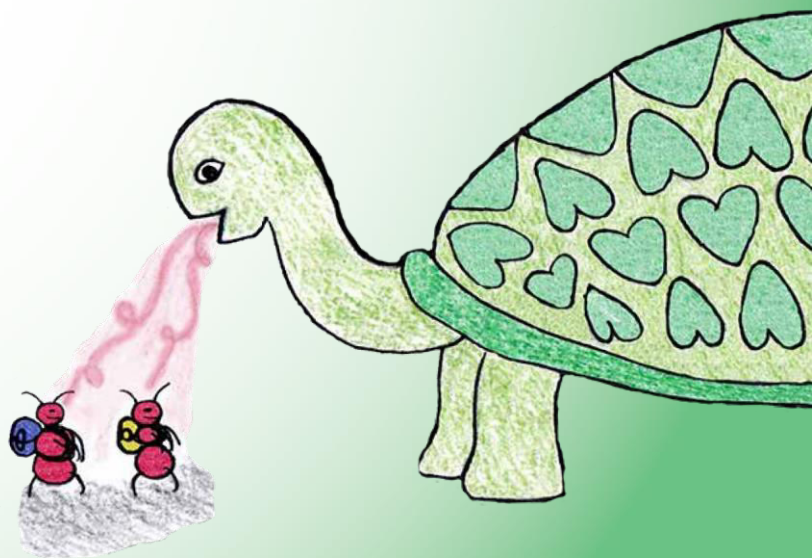
În clipa în care a suflat peste ei,

cei doi au simțit o putere intrând în ei. Nu mai erau obosiți. Erau acum gata să persevereze și să nu renunțe. Erau pregătiți să meargă în continuare pe Cărarea Îngustă.

„Bine lucrat, furnicuțelor,“ le-a zis țestoasa. „Suflarea aceasta este din partea lui Isus. Dacă strigați către El, El vă va da perseverență.

Luați aceste două abțibilduri cu perseverență. Ele vă vor aduce aminte să nu renunțați niciodată la Isus, nici chiar în timpul gerului greu care se apropie.“

Daniel și Noe au luat abțibildurile și le-au adăugat lângă celelalte de pe hârtiile lor. Erau foarte fericiți că Isus le trimisese țestoasa ca să le dea curaj. Acum erau hotărâți să rămână pe Calea Îngustă, indiferent de cât de greu avea să le fie în timpul gerului greu al iernii.

Boldness

Curajul

Cele două furnicuțe au mai mers o vreme pe Cărarea Îngustă. Cum mergeau ele așa, deodată, au auzit un răget puternic de leu.

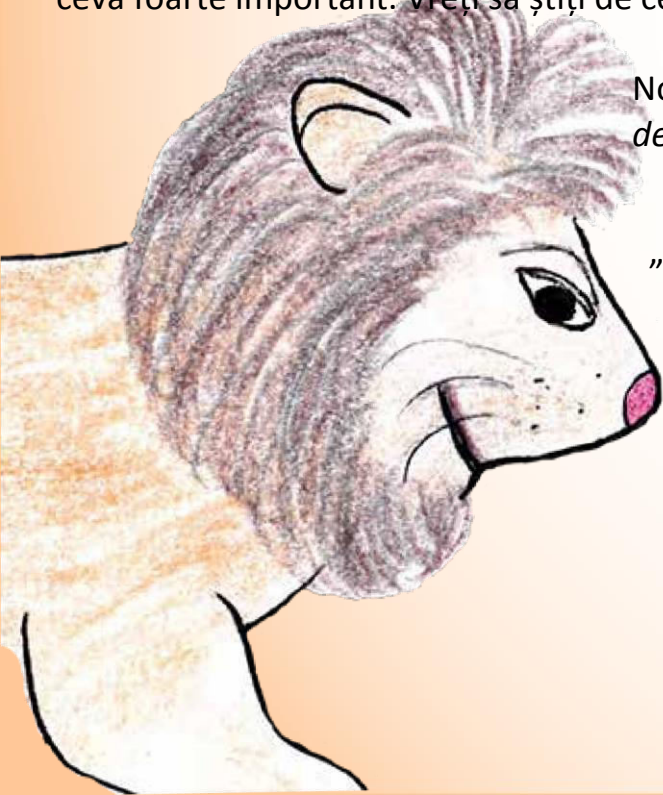
„Roar! Roar!” răgea leul.

Pe Daniel și Noe i-a cuprins teama când au auzit răgetul leului. Ba chiar tremurau puțin. Apoi, au văzut că leul venea spre ei și li s-a făcut și mai tare frică.

„Nu vă temeți, furnicuțelor,” le-a zis leul cu glas blând. „Nu am de gând să vă mănânc. Eu vă iubesc. Isus m-a trimis la voi ca să vă spun ceva foarte important. Vreți să știți de ce rag?”

Încă încercat de teamă, Noe a întrebat: „Dddd... de... de ce ragi?”

„Rag despre revenirea lui Isus. Oamenii au nevoie să audă vestea bună despre Isus înainte de a fi prea târziu.

. El va veni foarte curând. Își va așeza împărăția pe pământ. Va face ca toate lucrurile rele din lume să dispară pentru totdeauna. Și va umple tot pământul cu dragostea Sa, cu adevăr și cu tot felul de lucruri bune.“

„Asta sună minunat!“ au strigat furnicuțele.

„Păi, va fi minunat pentru cei ce rămân pe Calea Îngustă. Trebuie să vă avertizez, furnicuțelor, asupra unui lucru.“

„Care este acesta?“ au întrebat Daniel și Noe curioși.

Cu o față foarte serioasă, leul le-a zis: „În timpul gerului greu al iernii care vine, va fi un om care va spune că el este adevăratul rege. Dar va fi o minciună. Acest rege fals se va lua după minciunile șarpelui. El va încerca să scoată de pe Calea Îngustă toate furnicuțele din lumea întreagă.“

Dar nu el va fi adevăratul rege. Să nu cumva să-l urmați, pentru că doar Isus este adevăratul rege. Când Se va întoarce, Isus va învia morții și îi va face regi și regine în împărăția lui, pentru totdeauna. Și îl va pedepsi pe regele mincinos. Să nu cumva să-l urmați pe regele cel mincinos. Furnicuțelor, nu a mai rămas mult timp. Isus vrea ca furnicuțele Lui să ragă fără să le fie frică vreodată. Unele furnici vor încerca să vă oprească să vorbiți despre Isus. Dar voi să nu vă temeți de ele. Voi să spuneți lumii întregi despre împărăția lui Isus. Trebuie să le avertizați despre regele cel mincinos care va veni în vremea grea a iernii.“

„Câtă vreme își va spune minciunile regele cel mincinos?“ au

întrebat furnicuțele. „Cât va ține iarna geroasă?”

„Va ține trei ani și jumătate,” a răspuns leul, „și vremea aceea va veni curând. După aceea, Isus va veni și va scăpa pe fiecare dintre furnicuțele Lui – prețioasele, scumpele Lui furnicuțe! Acum, duceți-vă! Luați aceste abțibilduri cu îndrăzneală! Spuneți lumii despre Isus! Spuneți-le să se țină tari până la sfârșitul iernii geroase și să nu cumva să-l creadă pe regele cel mincinos!”

Leul le-a dat lui Daniel și Noe cele două abțibilduri cu „îndrăzneală” și ei și le-au lipit pe hârtiile lor.

„Isus este cu voi, prieteni, până la capăt,” a mai spus leul. „Rămas bun. Înainte către Ierusalim!”

Cele două furnicuțe simțeau din nou curaj în inimile lor. Din mers, i-au cerut lui Isus să le ajute să spună lumii întregi despre El. Dragostea lor pentru Isus creștea tot mai mult cu cât își continuau călătoria.

Vine iarna

Daniel și Noe au mers mai departe pe Calea Îngustă. Tot mergând, au început să vorbească despre cât de rece se făcea.

„Vai, cât de rece se face,” s-a plâns Noe.

„Da, vara și toamna aproape că au trecut,” a răspuns Daniel. „Frigul iernii a sosit.”

„Știi ce înseamnă asta, nu-i așa, Daniel?” a zis Noe.

„Da, a sosit vremea șarpelui și a regelui mincinos,” a zis Daniel. „Să nu cumva să ascultăm de ei! Trebuie să avem credință și speranță în Isus până se termină iarna!”

Pe neașteptate, furnicile au ajuns pe fundul unei văi largi. În vale, se zăreau multe alte drumuri lângă Calea Îngustă. Toate arătau foarte plăcute pe dinafară. Unul avea pe el o grămadă de bomboane. Altul avea jucării împrăștiate peste tot pe el, iar altul, o mulțime de lumini strălucitoare. Furnicile s-au uitat la aceste drumuri diferite și ceva din sufletul lor își dorea bomboanele, jucăriile și luminile acelea strălucitoare. Dar mai știau, de la girafă, și că aceste drumuri nu erau bune, chiar dacă arătau frumoase pe dinafară. Cum se uitau ei așa,

au zărit niște furnici care hotărâseră să părăsească Calea Îngustă și să apuce pe aceste drumuri rele. Deodată, în fața lui

Daniel și a lui Noe, au apărut un șarpe și un om cu o coroană pe cap.

Cu glasuri viclene, șarpele și omul au spus: „Salutare, furnicuțelor! Ar trebui să coborâți pe drumurile acestea. Nu-i așa că sunt minunate?”

Ce-ar fi să părăsiți Calea Îngustă?”

De îndată ce ei au rostit acele cuvinte, Daniel și Noe și-au amintit tot ceea ce Isus le spusese prin bufniță, cal, vulturi, elefant, girafă, țestoasă și leu. Și au răspuns: „Nu! Voi sunteți șarpele și regele cel mincinos! Noi nu vom devia de la Calea Îngustă! Isus este singurul rege adevărat!”

Apoi, Daniel și Noe au început să strige către furnicile care ieșiseră de pe Calea Îngustă și care apucaseră pe vreunul sau altul dintre celelalte drumuri.

„Întoarceți-vă pe Calea Îngustă!” strigau ei.

O parte dintre furnici nu i-au luat în serios pe Daniel și pe Noe și și-au văzut de drum, dar altele au făcut cale-ntoarsă și au venit înapoi la Calea Îngustă.

„Vă mulțumim tare mult,” le-au zis ele lui Daniel și Noe când s-au întors pe Calea Îngustă. „Am făcut ceva foarte trist. Am ascultat minciunile șarpelui și am plecat pe drumurile rele.

Dar când v-am auzit pe voi răgând, ne-am amintit că doar Calea Îngustă duce către un loc bun. „Atunci, furnicile au întrebat:

„Putem să vă însoțim tot restul drumului până la Noul Ierusalim?”

Daniel și Noe au răspuns entuziasmați: „Sigur că puteți! Greul iernii aproape că a trecut și aproape că a venit căldura primăverii. Asta înseamnă că nu suntem departe de Isus și de Noul Ierusalim.“

Toate furnicile au mers mai departe pe Cărarea Îngustă. Se țineau aproape una de alta ca să se ajute și să-și țină de cald pe tot restul iernii. Toate au decis că, oricât de greu le va fi, se vor ajuta întotdeauna una pe alta să rămână pe Calea Îngustă până când vor ajunge în Noul Ierusalim.

The New Jerusalem

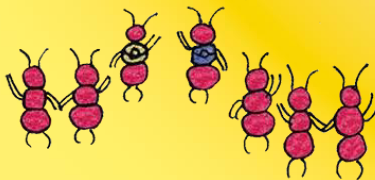
Noul Ierusalim

În sfârșit, greul iernii se apropia de sfârșit.

Daniel, Noe și toate celelalte furnicuțe care îi însoțeau au ajuns la un deal. Știau că se apropiau de Noul Ierusalim pentru că începuseră să audă cele mai frumoase cântece pe care le auziseră vreodată.

De asemenea
adulmecau cele mai aromate mâncăruri:

plăcinte fierbinți, prăjituri și grămezi de căpșuni. Toate furnicile au început să se entuziasmeze foarte tare în timp ce urcau către vârful dealului.

Când au ajuns sus, l-au văzut: cel mai frumos oraș pe care îl văzuse vreodată oricare dintre ei! Îngerii zburau de colo-colo, se jucau și cântau pretutindeni. Culori frumoase și lumină veneau din oraș. Fiecare soi de animal care alesese Calea Îngustă era, de asemenea, acolo. Cum se uitau la priveliștea aceea fără pereche, au început să simtă dragostea care curgea dinspre oraș precum un fluviu. Se încolăcea strâns în jurul lor, precum o plapumă. Furnicile s-au dus la porțile cetății, unde stăteau doi îngeri mari. Îngerii s-au uitat în jos la toate furnicuțele și au zâmbit.

„Bun venit în Noul Ierusalim, prieteni!” le-au salutat ei cu bucurie. „Isus vă așteaptă de multă vreme. Este foarte încântat să vă vadă!” Îngerii au deschis porțile și toate furnicile au pășit înăuntru. Primul lucru pe care l-au văzut Daniel și Noe a fost cele mai mari sandvișuri cu unt de arahide și gem pe care puseseră vreodată ochii. Lângă sandvișuri, erau căpșuni uriașe, mai mari decât capul unui elefant. „Bufnița a avut dreptate!” a exclamat plin de entuziasm Daniel.

„Da, am avut,” s-a auzit o voce din spatele lor.

Daniel și Noe s-au întors să vadă cine le vorbea. Când s-au întors, au văzut bufnița, calul, vulturii, elefantul, girafa, țestoasa și leul. Toți băteau din palme pentru Daniel și Noe și strigau: „Bună treabă, furnicuțelor! Ați reușit! Bună treabă!”

Daniel și Noe se simțeau atât de fericiți încât s-au pornit pe dansat. Toate animalele și îngerii au început să danseze alături de ei. După ce au dansat o vreme, deodată, totul s-a cufundat în tăcere.

„Ce se petrece?” l-au întrebat Daniel și Noe pe cal.

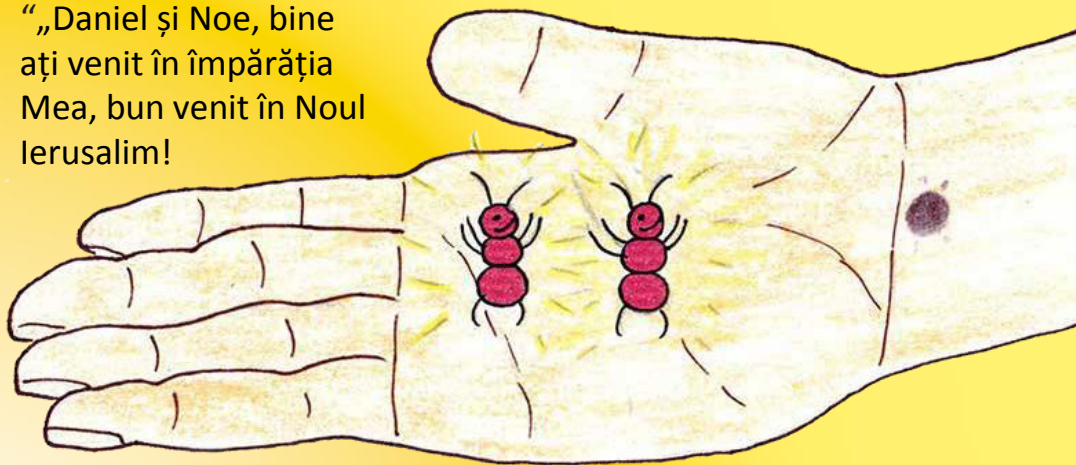
„Isus este aici,” a răspuns calul, „și vrea să vă vadă pe amândoi.”

De îndată ce calul a terminat aceste cuvinte, Daniel și Noe și-au ridicat privirea și l-au văzut pe Isus. Era mai frumos decât orice își închipuiseră ei vreodată. Iar zâmbetul Lui era *atât de larg!* Din El izvorau lumină și dragoste. Fața Lui era mai strălucitoare decât soarele. Isus și-a lăsat mâna la pământ. Erau captivați de Isus și nu și puteau lua ochii de la El.

„Veniți aici, prieteni,” le-a spus El.

Daniel și Noe s-au urcat în sus pe mâna lui Isus. Cum se urcau ei așa, au băgat de seamă ceva diferit la ei înșiși. Străluceau și ei, la fel ca Isus! După ce s-au urcat în palma Lui, Isus și-a ridicat mâna la față și a început să vorbească cu Daniel și Noe.

„Daniel și Noe, bine ați venit în împărăția Mea, bun venit în Noul Ierusalim!

Aștept să vă văd de atâta vreme, iar inima Mea este atât de fericită să fiu cu voi acum. Bine lucrat, furnicuțelor! Nu ați renunțat nici când iarna a fost geroasă și grea. Nu ați urmat șarpele și nici pe regele cel mincinos. Sunt atât de mândru de voi! Străluciți pentru că v-am dăruit trupuri nou-nouțe care nu vor muri niciodată.”

Atunci, Isus și-a ridicat cealaltă mână și i-a șoptit lui Noe: „Este cineva aici care vrea să te vadă.”

Noe s-a uitat la cealaltă mână a lui Isus și, ce să vezi, era bunica lui! Avea un trup nou-nouț și strălucea și ea! Noe a fugit și a sărit în cealaltă palmă și i-a dat bunicii sale o îmbrățișare strânsă și lungă. Cei doi s-au ținut în brațe multă vreme.

Apoi, Isus a strigat tuturor cu glas puternic: „Furnicuțele mele nu au renunțat! Nu au părăsit nicio clipă Calea Îngustă!

De-acum nu vor mai muri! Vom fi împreună pentru totdeauna!
Toată lumea, să dansăm și să cântăm!“

De îndată ce Isus a rostit aceste cuvinte, toți cei din Noul Ierusalim au început să cânte, să danseze și să strige de bucurie. Și au tot cântat și au dansat și au cântat și au dansat... au cântat și au dansat atât de mult încât ne-ar trebui multe cărți ca să vorbim despre cât de fericiți erau și cât de mult au cântat și au dansat.

Nu renunța!

Copii, aceste promisiuni nu sunt doar pentru furnicuțe. Ele sunt și pentru voi. Chiar dacă vă simțiți uneori mici precum furnicile, amintiți-vă că Isus vă va ajuta tot așa cum le-a ajutat pe ele. Rugați-vă întotdeauna și cereți ajutorul Lui, iar El vă va ajuta să rămâneți mereu pe Calea Îngustă. O vreme foarte grea se pregătește să vină peste lumea întreagă. Să nu renunțați niciodată! Țineți-vă strâns de Isus, oricât de greu v-ar fi, și veți străluci și voi, într-un trup nou-nouț, în Noul Ierusalim, pentru totdeauna!

Sfârșit!

DANIELTRAININGNETWORK
www.danieltrainingnetwork.org
ONLINERESOURCECENTER

